

Obsolescència programada: l'esquer del consumisme

Ja és normal sentir a dir que els productes d'avui en dia són menys resistents que els d'abans: el cicle de vida és més curt i és habitual que la ràdio antiga que tenim a casa continuï funcionant mentre que la que acabem de comprar s'espatlli de seguida i el tècnic ens digui que és més barat comprar-ne una de nova que reparar-la.

La societat de consum es va imposar en els països industrialitzats amb un missatge en forma de promesa: la possibilitat que tots els ciutadans tinguessin accés als béns de consum que augmentarien el seu confort i benestar. El consum massificat suposa un avantatge per als empresaris atès que les despeses de producció disminueixen i augmenten els beneficis ràpidament. Però aquests models de consum i producció tenen un greu inconvenient: el seu impacte social i ambiental, que al igual que els guanys de les empreses, també s'incrementa.

Els criteris a l'hora de fabricar els productes fa temps que han deixat de ser la qualitat o la durabilitat. Ara està per davant el aconseguir nous dissenys que sovint no aporten cap avantatge real més que la novetat. De retruc, ensorrem els països del tercer món amb les nostres deixalles i els fem participants d'un sistema productiu basant en ma d'obra barata i generador d'un gran impacte ambiental.

Durant els quinze darrers anys l'hàbit d'usar i tirar ha evolucionat al ritme que marcava la innovació tecnològica, i cada vegada amb més suport dels estats. Això ha permès que els fabricants puguin produir amb la finalitat clara i assumida per tots els experts en màrqueting que l'aparell ha de durar poc per poder-ne comprar un altre aviat i continuar alimentant la màquina del consum.

Paral·lelament a aquest consum desaforat, sorgeix el gran problema de l'exhauriment de recursos naturals, fonamentalment petroli i minerals. Actualment, amb una mitjana de consum anual de matèries primeres de 60.000 milions de tones, consumim casi un 50% de recursos naturals més que fa trenta anys. La població dels països rics consumeix fins deu cops més recursos naturals per habitant que els països pobres.

En definitiva, resulta evident que hem de canviar la manera que tenim els humans de viure en aquest món si no volem que aquest món continuï "vivint" sense nosaltres.

Recursos/referències:

<http://www.millorquenou.cat/>

www.storyofstuff.com

<http://www.rtve.es/noticias/20110104/productos-consumo-duran-cada-vez-menos/392498.shtml>

<http://www.amicsdelaterra.org/ca/c1/inici.html>

http://es.wikipedia.org/wiki/Obsolescencia_planificada